

VJERA I MLADINA

Ja bi vam rado svoj pogled na jednu temu objasnila, ka mene peršonski jako intresira i s kom se uopće u zadnjem času čuda bavim. Sigurno nije za svagoka zanimljiva tema, ipak bi se veselila, ako bi mojemu obrazloženju slijedili, o tom premišljavali i moje mišljenje znamda prihvatili.

U mojem sastavku ide za jako aktualnu temu, najme „Vjera i mladina“. Pišem o ovoj temi, kad je vjera jur svenek igrala veliku ulogu u mojoj familiji i u mojem odgoju. Ja sama sam zapravo stopr pri svojem bermanju upoznala, kako snažna i intensivna, ali nažalost i kako površna zna biti povezanost mladine s Bogom.

Ravno na početak vas kanim nešto pitati i se ufam, da moja pitanja jednomu ili drugomu daju za misliti. Kako je vaša veza crikvi? Koliko puti ste u teški situacija molili Bogu, zna biti pred nekim školskim djelom, u situacija tuge ili zdvajanja? Ste se nekada i zahvalili Bogu za sve dobro u vašem žitku?

U vezi s tim imam jedno drugo pitanje, ko se vjerojatno najveć diskutira: Ča je vjera uopće? Se zna vjera zapravo definirati? Ja mislim, da se ne da definirati. Svaki od nas vjeruje individualno.

Moje mišljenje je, da je vjera čuda već nek distancirano poznavanje i priznanje da Bog postoji. Vjerovati znači, se pustiti nutar u jednoga Boga ki je Bog ljudi i u njegovu rič. Vjerovati znači, živiti svoj žitak s Bogom.

U vjeri ide po mojem mišljenju u prvom redu za samoga človika, za značenje našega postojanja i za smisao naše zemlje. Ja bi rekla, da ništa silnijega ne egzistira na ovom svitu, nego naša vjera.

Ča bi bili prez vjere, prez nečega od čega si znamo biti sigurni, da nas drži, svjedeno kako diboko padnemo, svejedno kako veliki i ozbiljni su naši grihi ili problemi. Ja mislim, da bi bili zgubljeni i prez pozitivne orijentacije.

Ali nažalost je čuda mladih ljudi toga mišljenja, da je vjera i u daljnjem smiru pohod Svete maše potrošenje vrimenta i samo ča za starje ljude. Došla sam do osvidočenja, da sve manje mladih ljudi pohadja Svetu mašu. Dostkrat se čuje zgovor kot na primjer „moram se učiti“ ili „farnik mi nije simpatican ili je star, ta oinako ne zna ča nam prodikuje“. Na ovakovu vrst zgovora jako osjetljivo reagiram. Molit znamo Bogu u svakom hipcu, nima veze je li je to jutro ili k noći. Svaku minutu našega žitka se znamo ufati va njega i se spustiti u njegove ruke.

Nam mladim mora biti svisno, da je vjera čuda već nego samo nezanimljiva prodika, stari ljudi i tužne ceremonije. Vjera nam da mogućnost, da se zahvalimo za sve ča imamo i prosimo i molimo za ono ča nam fali k srićnomu žitku. Znamo se tužiti i plakati, ako nam se ča strašnoga dogodi, ipak nam mora biti svisno, da Bog ni čarobnjak i nam ne zna ispuniti sve naše želje.

MI MLADI si moramo biti svisni, da smo mi budućnost katoličanske vjere. Ako mi ne čuvamo navade i vjeru i stojimo k našim idealam, ki drugi će? (504 riči)

Lucia Palatin, Klimpuh, ORG Theresianum, 7. razred

Lucia Palatin

Vrst teksta: sastavak

Broj stranic: 2

Ljeto: 2010.

Škola: ORG, Theresianum, Željezno

Nastavnica: Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: Angelika Kornfeind